

Οσίες Ξανθίπη και Πολυξένη

/ [Βίοι Αγίων](#)

Οι Οσίες Ξανθίπη και Πολυξένη τιμώνται από την Εκκλησία μας κάθε χρόνο στις 23 Σεπτεμβρίου.

*Τάς συγγόνους Ξανθίπην καὶ Πολυξένην,
Χοροὶ συνοίκους λαμβάνουσιν Ἀγγέλων.*

*Ἀξίως εἰλήφατε θεόθεν γέρα,
ὁμαίμονες, Ξανθίπη καὶ Πολυξένη.*

Οι Οσίες Ξανθίπη και Πολυξένη ήταν Ισπανίδες αδελφές και έζησαν στα μέσα του πρώτου αιώνα μετά Χριστόν, όταν Καίσαρ ήταν ο Κλαύδιος ο Α' (41-54 μ.Χ.).

Ἡ Ξανθίππη μαζί με το σύζυγο της Πρόβο, ἄρχοντας της χώρας, διδάχτηκε τη χριστιανική θρησκεία, καὶ ἦλθε σ' αὐτή, ἀπὸ τον ἀπόστολο Παῦλο (βλ. Ρωμ. ιε', 28).

Ἡ Πολυξένη ἦταν παρθένος, προτοῦ δε λάβῃ το ἅγιο βάπτισμα, εἶχε ἀρπαγὴ ἀπὸ κάποιον ἄνδρα ἀσελγή, ἀλλὰ ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τὴν προστάτευσε καὶ δεν τοῦ επέτρεψε νὰ τὴν διαφθείρῃ. Μεταβαίνοντας ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἀκούσε το κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου Πέτρου καὶ κατόπιν το κήρυγμα τοῦ ἀποστόλου Φιλίππου στὴν Ἑλλάδα. Τέλος, ἐγίνε μαθήτρια τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέα, ὁ ὁποῖος τὴν ἐβάπτισε. Ἐπανερχόμενη στὴν πατρίδα της, παρέλαβε μαζί της τον ἀπόστολο Οὐνίσιμο καὶ τὴν συνοδοιπόρο των ταξιδιῶν της Ρεβέκκα, μαζί μέ τὴν ὁποία εἶχε βαπτισθῇ.

Καὶ οἱ δύο ἀδελφές, ἐργάστηκαν γιὰ τὴ χριστιανική πίστη καὶ οδήγησαν σ' αὐτὴ πολλές γυναῖκες. Πέθαναν καὶ οἱ δύο εἰρηνικά σε προχωρημένη ηλικία, χωρὶς νὰ πάψουν μέχρι καὶ τὴν τελευταία τους πνοή νὰ στηρίζουν τὶς ἀσθενικές ψυχές στὴ χριστιανική ἐλπίδα.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείας πίστεως, τὸ φῶς δεχθεῖσα, ἔργοις ἔλαμψας, τῆς εὐσεβείας, Πολυξένη Ὅσια θεόληπτε· καὶ ἐν τῷ βίῳ Χριστὸν ἐμεγάλυνας, σὺν τῇ συγχρόνῳ ἀμέμπτοις σου πράξεσι· μεθ' ἧς πρέσβευε Κυρίῳ τῷ σὲ δοξάσαντι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀποστόλων ταῖς τρίβοις ἀκολουθήσασαι, ὑμῶν τὸν βίον ἐν ἔργοις, φιλαδελφείας καλῶς, καὶ ἀγάπης ἀκραιφνοῦς ἐδαπανήσατε, σῶφρον Ξανθίππη θαυμαστή, καὶ ὁσίων παμφαῆς, ὠράϊσμα Πολυξένη· καὶ νῦν Χριστὸν δυσωπεῖτε, ὑπὲρ ἡμῶν σεμναὶ αὐτάδελφοι.

Κοντάκιον

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Διαδραμοῦσαι πολιτεῖαν ὑπερθαύμαστον, ἐπὶ τῆς γῆς ὁσίων σύμμορφοι ἐδείχθητε γυναικῶν, Ξανθίππη θεία καὶ Πολυξένη· ὅθεν στέφανον δεξάμεναι ἀμάραντον ἐκ χειρῶν τοῦ Ἰησοῦ ἡμῶν ἀκούετε τῶν βοώντων νῦν· Χαίροις, ζευγὸς θειότατον.

Ἐτερον Κοντάκιον

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Πολυτρόποις πράξεσιν ὁσίου βίου, Πολυξένη πάνσεμνε, Χριστῷ λατρεύσασα πιστῶς, τῆς ἄνω δόξης ἡξίωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν ἐκτενῶς ἱκετεύουσα.

Κάθισμα

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄστρα φωτεινὰ, τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἀσκήσεως φωτὶ, καὶ κηρύγματος αἴγλη, πυρσεύσατε ἅπαντας, τοὺς πιστούς· ὅθεν σήμερον, ἑορταζοντες, ὑμῶν τὴν πάντιμον μνήμην ἀνακράζομεν· Ξανθίππη καὶ Πολυξένη, ἀσκήτριαι χαίρετε.

Ἐτερον Κάθισμα

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐν Ἰσπανίᾳ ὑπὲρ βρότειον φύσιν, ἀγωνισάμεναι ὁσίων τοὺς δήμους, ἠὺφράνατε καὶ τάγματα σεπτῶν γυναικῶν, Πολυξένη ἔνθεε καὶ Ξανθίππη ὀλβία, ὄντως ὠραίσατε, καὶ πρὸς δώματα δόξης, τοὺς γηγενεῖς ἰθύνατε σοφῶς, αὐτοῖς τὰ θεῖα κηρύξασαι γράμματα.

Ἐτερον Κάθισμα

Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Ἰχνηλατήσασαι, κλειναὶ ἀσκήτριαι, τὰ κατορθώματα, καὶ τὰ παλαίσματα, τῶν ἀποστόλων ἀρετῆς ἐδείχθητε μυροθῆκαι, καὶ αὐτῶν ἐφάμιλλοι, ἐν τοῖς τρόποις γενόμενοι, Πολυξένη πάντιμε καὶ Ξανθίππη εἰλήφατε, στεφάνους οὐρανόθεν καὶ χάριν, θεῖαι ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύειν.

Ἐτερον Κάθισμα

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσεως νάμασιν, ἀνακαθάρασαι νοῦν, δοχεῖα γεγόνατε, ὠραία καὶ διαυγῇ, τοῦ Πνεύματος πάνσεμναι· ὅθεν ὑμᾶς τιμῶντες, Πολυξένη θεόφρον, καὶ γεραρὰ Ξανθίππη, ἑορτάζομεν πόθῳ, ὑμῶν μελισταγέσιν ὠδαῖς, μνήμην τὴν πάμφωτον.

Ὁ Οἶκος

Ἀὐλον πολιτείαν, ἐπεδείξατε, θεῖαι αὐτάδελφοι ἀσκήτριαι ὄντως· ἀρνησάμεναι γὰρ πᾶν φθαρτὸν τῆς ἀφθάρτου δόξης κοινωνοί, ὥφθητε· διὸ ὑμᾶς γεραίροντες φωνοῦμεν εὐθαρσῶς τοιαῦτα·

Χαίρετε, λαμπροὶ σοφίας φάροι·

χαίρετε, στερροὶ ἀνδρείας στῦλοι.

Χαῖρε, Πολυξένη, συνέσεως μέλαθρον·

χαῖρε, ὦ Ξανθίππη, φρονήσεως μάργαρον.

Χαῖρε, κῆρυξ θείας χάριτος, Πολυξένη θαυμαστή·

χαῖρε, σάλπιγξ θείας γνώσεως, ὦ Ξανθίππη ἀγλαή.
Χαῖρε, γλῶσσα ὕμνουσα, Πολυξένη, τὸν Κτίστην·
χαῖρε, στόμα, Ξανθίππη, τὸ αἰνοῦν τὸν Δεσπότην.
Χαῖρε, λειμών, Ξανθίππη, σεμνότητος·
χαῖρε, εἰκὼν, ὁσία, χρηστότητος.
Χαῖρε, λαμπάς, Πολυξένη, τιμία·
χαῖρε, δυὰς ὁμαιμόνων ἀγία.
Χαίροις, ζεῦγος θειότατον.

Μεγαλυνάριον

Βίον διελθοῦσα ἀσκητικόν, Μῆτερ Πολυξένη, σὺν ὁμαίμονι τῇ σεμνῇ, σὺν αὐτῇ
μετέσχες, τῆς ἄνω κληρουχίας, μεθ' ἧς ἡμῖν ἐξαίτει, τὸ θεῖον ἔλεος.

Ἔτερον Μεγαλυνάριον

Χαίροις, αὐταδέλφων ἡ ξυνωρίς, γυναικῶν ὁσίων, ἀποστόλων μαθητριῶν, χαίροις
Πολυξένη, καὶ πάνσεμνε Ξανθίππη, αἱ νουνεχῶς τὸν βίον, ἐκδαπανήσασαι.

Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς

Ἦχος α'.

Εὐφραίνου ἐν Κυρίῳ γυναικῶν θεοσεβῶν ἡ ὁμήγουρις, ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῶν ἀσκητριῶν
Ξανθίππης καὶ Πολυξένης· αὗται γὰρ ἐν ἀληθεῖ ὁσιότητι καὶ ἀρετῶν ταῖς πράξεσι,
Χριστὸν ἐδόξασαν εὐαγγελικῶς πολιτευσάμεναι· καὶ νῦν ἐν ἀγκάλαις Ἀβραὰμ
ἀναπαυόμεναι, πρεσβεύουσιν ἀπαύστως διδόναι ἡμῖν τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἔτερον Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς

Ἦχος β'.

Ὑπεριπτάμεναι τῶν γηίνων οὐρανίῳ φρονήματι, πρὸς ἀσκητικοὺς ἐχωρήσατε
ἀγῶνας, Ξανθίππη καὶ Πολυξένη· νεκρώσασαι γὰρ τὴν σάρκα συντόνῳ ἀσκήσει,
τὸν νοῦν ἐπτερώσατε γεγηθυῖαι πρὸς τὸν Κύριον, τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον·
Αὐτὸν οὖν καὶ ἡμᾶς ἀξιώσατε ἰδεῖν ἐν πόλῳ, τὸν δοξάζοντα τοὺς ἐπομένους Αὐτῷ,
ἐν ἀγάπῃ καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἔτερον Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς

Ἦχος γ'.

Τὰ κρείττονα ζηλοῦσαι χαρίσματα, τρυφὰς καὶ δέοντα πάντα, ὥσπερ σκύβαλα
ἠρνήσασθε, ὁμαίμονες ὁσίοι Πολυξένη καὶ Ξανθίππη· ἀσκητικῆς ὅθεν τελειότητος,
πρακτικοὶ ὑψηλήτριαι γενόμενοι, πολλοὺς εἰλκύσατε πρὸς μίμησιν, τῶν θεοφιλῶν
ὁμῶν καμάτων· καὶ νῦν ἐν τῇ οὐρανίῳ παστάδι, σὺν τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ
εὐφραινόμεναι, ἱκετεύσατε σωθῆναι τοὺς πόθῳ, ὑμᾶς τιμῶντας ἐν ᾗσμασιν.

Ἔτερον Ἰδιόμελον ἐκ τῆς Λιτῆς

Ἦχος δ'.

Ἐξέπληξαν βροτοὺς τὰ λαμπρὰ ὑμῶν κατορθώματα, ἀσκήτριάι Ξανθίππη καὶ Πολυξένη· ὥς ἄσαρκοι γὰρ προσεπαλαίσατε ἐχθροῖς τοῖς ἀοράτοις, καὶ Κυρίῳ εὐηρεστήσατε· ἀναδραμοῦσαι οὖν πρὸς πόλον, χάριν εὗρατε πρεσβεύειν τῷ Κτίσαντι, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.